

لکم الدین فلا تموتوا الا فی نعم سلیمان ای مفاد ورنه الیه ونا بینهما مع
 برای بنی رابن که بنبرد که کفره شاه سلیمان ایچا دان بوی آن دین دو کبرین مزیت
 الله تعالی سبحانه اعتبارا شرعه من عنده لان الغرض منه موافق ما
 اعتدلی سبحانه اعتبار کوفه که شرع کرده است آزا از زود خود زبره که بزرگتر است از ان
 اراده الله سبحانه و تعالی من الشریع الموضوع من عنده وهو تکمیل النقص
 اراده کرده است الله سبحانه فی الی از شرع قبله وضع کرده است از زود و آن اراده کبرین
 علما و علما و هو ای دین المعبر هو الا بتداع ای طریق المتداع
 از روی علم محل و آن ای بن مزین آن استعد است ای طریقی که بزرگتر است از
 الذي فيه تعظیم الحق سبحانه و طلب لمضانه اصطلاح علیه طایفه من اهل
 آن دین که در تنظیم حق سبحانه و طلب بر رضایت اوست اصطلاح زیاده بر آن از این
 الصلاح استحسنانا منعم بودی لی سعادة المعادن المعانی کلها
 صلح از روی استخار از این که برساند بوی سعادة معاد و معاش مانند برین
 التي ابتدعها الزاهبون اعنی علماء دین المسیح علیه السلام فالتعا
 که زید کرده اند رحمت را از امان یعنی علماء دین مسیح علیه السلام زود
 و رهبانیه ابتدعوها ما کتبناها علیهم ای ما فرضنا علیهم
 در رحمت زود کرده امان آن شیطانی نه نوشته ایم رحمت بر این ای فرض کردیم بر این
 تلك العبادة الا بتعاوض ان الله فاعوها ای الدین کا خلق
 آن عبادت را که حاصل کرده مشهوری حد است بیک رحمت که در رحمت رهبانیه است
 بها حق رعایتها فانها الذین امنوا بها بتلك العبودية اجزم من
 بان رحمت حق است آن پس دادیم آنای صراحتا بان رحمت سبب عبرت از رحمت

الذین امنوا الفدا سید الملکات النفسية التي هي الاخلاق الشريفة والملكات
 از روی تفسیر و ملکات تفسیر که آن اخلاق شریفه و ملکات
 الفاضلة و کثیر منعم ای من حق لا عز الذی شرع فیهم هذه العبادة و الملكات
 فاضله الله و سبب ای الربان ای ازان که هر یک مشروح بود در این ابن عبادت
 فاسفون ای خارج عن الا تقبلا والبها و کطرفة الضوئية في هذه الامثلة
 فاسفون منته ای خارج از التقابل بوی آن هجانت و منظره حقیقه در این است
 انما با من زرا اید و علی الطرفة الضوئية موافقة للغرض منها فرض الله
 بعد با مورد اید بر طرفة ضوئية موافق از آن نور غرض را از این غرض
 ذلك علیهم لتقبل الطعام و المنع من الزيادة في الكلام و الخلق بالانعام و
 التذکره بر این مانند تقبل طعام و منع از زیادت در کلام و اخذت انعام و طهونه
 والعزل عنم و کثرة القيام و قلة المنام و الذکر علی اللدوام و غیر ذلك مما
 و عزت الزمان و کثرت قیام و قلة نائم و ذکر بردوام و غیر آن از این
 ذکره فی کتبهم و قضا الله تعالی لا تقفوا انانهم و الا هتدوا و باقرهم
 ذکر کرده اند که کتب ایشان زودین در باره تعالی برای بر روی آثار ایشان و در این باقر
 فمن مرعاه ای الدین المعبر من هو لاء الذین فرضوا و الذین اتبعوا حق
 پس که رعایت که آزا ایچین مزرا از آن که هر یک مشروح گشته اند آزا و آنکه تابع گشته اند
 رعایت با ایمان به اولان الا بتیان مما اسر به و الا شعرا عما هموا عنه فانها
 رعایت آن دین با ایمان آوردن آن اول بجا آوردن آنچه که در کتب آن و باز مانند از این
 لا بتعاوض رضوان الله سبحانه ای خالصا لوجهه و طلبا لمضانه الا من اخر
 برای مشهوری الله سبحانه ای فاشا لوجه الله و برای طلب رضوان از این راه